

Flygtningenævnets præmisser

Nævnet stadfæstede i december 2014 Udlændingestyrelsens afgørelse vedrørende en mandlig statsborger fra Egypten. Indrejst i 2014.

Flygtningenævnet udtalte:

”Ansøgeren er etnisk araber og kristen af trosretning fra Egypten. Ansøgeren har ikke været medlem af politiske eller religiøse foreninger eller organisationer eller i øvrigt været politisk aktiv.

Ansøgeren har som asylmotiv henvist til, at han ved en tilbagevenden til Egypten frygter forfølgelse fra sin nabo, [H], og Det muslimske Broderskab, som [H] har tilknytning til.

Til støtte for sit asylmotiv har ansøgeren henvist til, at hans konflikt med [H] begyndte i efteråret 2012, efter at hans ægtefælle havde udlånt sin bibel til [H's] datter, [A], og havde etableret kontakt mellem hendes egen præst og [A] med henblik på et møde en efterfølgende søndag. En dag bankede [H] på døren til ansøgerens lejlighed, og da ansøgeren åbnede den, begyndte [H] at skælde ham ud. [H] rev den udlånte bibel i stykker, og han truede både ansøgeren og hans familie på livet. Herpå forlod han deres lejlighed. Omkring tre uger senere forsvandt [A] fra sit hjem. Det viste sig efterfølgende, at hun var stukket af med en kristen mand ved navn [E], som var tidligere kunde i ansøgerens cafeteria. Ansøgeren kendte ikke til forholdet, før [A's] svoger omkring en måned efter episoden med [H] bankede på døren til ansøgerens lejlighed. [A's] svoger havde taget nogle mænd med, og de begyndte at rasere ansøgerens hjem. Herefter forlod mændene lejligheden. Ansøgeren anmeldte sidstnævnte episode til det egyptiske politi, som dog ikke gjorde noget. Omkring en uge efter episoden med [H] var ansøgeren endvidere blevet opsøgt af en officer i sit cafeteria. Officeren tvang ansøgeren med ud af cafeteriet, og han blev i 15 dage tilbageholdt i et fængsel i Alexandria ved navn [...]. I fængslet fik ansøgeren oplyst, at han var tilbageholdt, fordi han var kristen og vantro. Han blev endvidere udsat for fysiske og psykiske krænkelser. Efter sin løsladelse sagde officeren til ansøgeren, at han fremover burde give sin bibel til andre personer. Ansøgeren antog på den baggrund, at [H] havde sendt officeren efter ham. I [vinteren] 2013 ødelagde medlemmer af Det muslimske Broderskab ansøgerens bil. I [sommeren] 2013 overtog broderskabet ansøgerens cafeteria, og i [sommeren] 2013 ødelagde de ansøgerens hjem.

Et flertal af Flygtningenævnets medlemmer bemærker, at den kvindelige ansøger har afgivet divergerende forklaringer om forskellige dele af ansøgernes asylmotiv. Den kvindelige ansøger har således forklaret divergerende om, hvorvidt ansøgerne var tilbage i lejligheden, efter at den mandlige ansøger var udskrevet og her så ødelæggelserne. Det har hun oplyst i asylansøgningsskemaet, men under nævnsbehandlingen har hun angivet, at ansøgerne blev ringet op af portneren. Den kvindelige ansøger har endvidere forklaret noget divergerende om, hvor længe hun og hendes ægtefælle befandt sig hos hendes forældre, inden de tog ophold på et sted, som havde forbindelse med klostret.

Uanset om dele af ansøgernes forklaringer kan lægges til grund for sagen, herunder at den kvindelige ansøger har udlånt biblen til [A] og formidlet et besøg hos en præst, finder flertallet, at denne aktivitet er af så begrænset karakter, at den ikke kan karakteriseres som egentlig missionsvirksomhed.

Flertallet bemærker i den forbindelse, at den kvindelige ansøger ikke er blevet afhørt af politiet herom. Flertallet bemærker endvidere, at episoden med udlåningen af biblen fandt sted i slutningen af 2012, og at ansøgerne har opholdt sig i Egypten frem til deres udrejse i [vinteren] 2014.

Flertallet finder, at de generelle forhold for de kristne koptere i Egypten ikke i sig selv er asylbegrundende, ligesom det fremgår af baggrundsoplysningerne, at Det muslimske Broderskab anses for at være en terrororganisation.

Flertallet finder under disse omstændigheder, at ansøgerne ikke har sandsynliggjort, at de ved en tilbagevenden til hjemlandet er i risiko for asylbegrundende forfølgelse som følge af deres tilhørsforhold til den koptiske religion, jf. udlændingeloven § 7, stk. 1, eller at de er i reel risiko for overgreb, omfattet af udlændingeloven § 7, stk. 2.

Flygtningenævnet finder under disse omstændigheder ikke tilstrækkelig grundlag for at udsætte sagen med henblik på, at den mandlige ansøger skal gennemgå en torturundersøgelse.

Flygtningenævnet stadfæster derfor Udlændingestyrelsens afgørelse.”